

РЕШЕНИЕ

№ 2337

гр. София, 02.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в
публично заседание на 09.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **1404** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по реда на чл. чл. 156 – 161 ДОПК, вр. чл. 27, ал. 4 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС).

Образувано е по подадена жалба от [фирма], с която се оспорва Решение № 37/13.01.2012 г. на директора на Агенция „Митници”, с което е потвърдено Решение за отказ за възстановяване на акциз, № 9700-0544/08.11.2011 г., издадено от началника на Митница „Столична”.

В съдебното производство оспорващото дружество е представлявано от адвокат, който поддържа жалбата и заявява претенция за заплащане на разноските за водене на делото.

Ответникът – директорът на Агенция „Митници”, чрез юрисконсулт оспорва жалбата и желае присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД установява от доказателствата следното.

[фирма] е лицензиран държател на данъчен склад, за което притежава лиценз № 361/08.04.2008 г. за складиране на акцизни стоки. В това си качество подало пред Митница „Столична” искане, вх. № К47-0540/24.10.2011 г., за възстановяване на внесен акциз в размер на 622, 35 лева, във връзка с Протокол № К47-0540/11.10.2011 г., за бракуване на върнати бандероли (258 броя), с които не са били облепвани тютюневи изделия. Искането е за възстановяване на акциза за 234 броя от бракуваните 258 броя. Бракуваните бандероли са били получени от дружеството през 2009 г. и за получаването им са съставени приемо-предавателни протоколи №№ 5100790/05.03.2009 г.; 5100889/22.04.2009 г.; 51001003/16.06.2009 г., като акцизът за тях представлява част от внесен с акцизни декларации №№ BG005100/3-00032 от

12.06.2009 г.; BG005100/3-00037 от 13.07.2009 г. и BG005100/3-00049 от 11.09.2009 г., по сметка на Митница „Аерогара – С.“. Във връзка с искането за възстановяване на акциза началникът на Митница „Столична“ се е произнесъл с № 9700-0544/08.11.2011 г., с което е отказал да възстанови акциз в размер на 622, 35 лева с мотиви: „поради настъпилите промени в акцизното законодателство със ЗИД на ЗАДС (ДВ, бр. 55/2010 г., в сила от 20.07.2010 г.); в § 39 е предвидено, че за предадените до влизането в сила на този закон бандероли по чл. 27, ал. 6, ал. 7 и ал. 8 в компетентното митническо учреждение, акцизът се прихваща и възстановява при условията и по реда на отменените ал. ал. 9 -11 на чл. 27 от същия закон; процесните бандероли, получени през 2009 г. са предадени в Митница „Столична“ на 23.06.2011 г., много след влизане в сила на посочения закон и хипотезата на § 39 е неприложима за случая, поради което не възниква основание за възстановяване на акциз, по чл. 27, ал. 1, вр. ал. 7 ЗАДС“. Директорът на Агенция „Митници“, чието сезиране е задължително условие за допустимост на жалбата до Съда (арг. чл. 27, ал. 4 ЗАДС) е възприел изцяло мотивите на решението на началника на Митница „Столична“ и със своето Решение № 37/13.01.2012 г. е потвърдил първото.

Доводите, изложени в жалбата са за неправилност, незаконосъобразност и необоснованост на оспореното решение и може да бъдат обобщени така: административният орган погрешно е приел като липса на основание за възстановяване на акциза отмяната на ал.ал. 9, 10, 11 на чл. 27 ЗАДС, тъй като основанието се съдържа в ал. 1; отменените ал.ал. 9, 10, 11 на чл. 27 ЗАДС, които са специални по отношение ал. 1 имали само процедурен характер и регламентирали специфични срокове за подаване на искане за възстановяване на акциз; неправилно е позоваването от административния орган, на § 39 ПЗР на ЗИД ЗАДС (ДВ, брой 55/2010 г.), чиято цел била да уреди единствено процедурни правила по заварени случаи; в нарушение на чл. 35 АПК не са изяснени всички факти и обстоятелства от значение за случая. Искането е, Съдът да отмени решението на началника на Митница „Столична“ и да постанови възстановяване на акциза.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, осъществявайки дължимата проверка за законосъобразност, въз основа на доказателствата и на доводите на страните, съобразно изискванията на чл. 160, ал. 2 ДОПК, формира следните правни изводи по съществото на спора.

Подадената от пряко засегнатото юридическо лице жалба срещу годеж за оспорване акт е в срок и подлежи на разглеждане, като процесуално допустима, но е неоснователна.

По отношение на изложените по – горе факти страните не спорят. Въведеният с жалбата спор е правен и касае тълкуването и прилагането на разпоредби от ЗАДС (действащи и отменени), както и тълкуването на § 39 от ПЗР на ЗИД ЗАДС (ДВ, брой 55/2010 г., в сила от 20.07.2010 г.

В Глава трета на ЗАДС: „Данъчно задължение“, Раздел II, наименован „Освобождаване и възстановяване“, с текстовете на чл.чл. 21-27 са определени стоките, които при определени условия се освобождават от плащане на акциз, както и случаите на възстановяване на акциз. Законът е въвел принципи за облагане на определени стоки с акциз, който по своята същност е косвен данък. Предвидени са и изключения от принципа на облагане, както и правила за връщане и/или възстановяване на внесен акциз. Чл. 27 ЗАДС урежда специална процедура за възстановяване на недължимо платен акциз. Разпоредбата на ал. 1 е обща и постановява, че „недължимо платен или подлежащ на възстановяване акциз се възстановява или прихваща за погасяване на

изискуеми публични задължения на лицето, събирани от Агенция „Митници“, въз основа на писмено искане или по инициатива на митническите органи”. Разпоредбите на ал.ал. 6-11 се явяват специални, по отношение връщане (ал. 6), бракуване (ал. 7, ал. 8), редът за прихващане и възстановяване на акциза, внесен за бандероли, които впоследствие са върнати (ал. 9, ал. 10, ал. 11). Нормите на ал.ал. 9-11, вкл. са били със следното съдържание:

- ал. 9 – „Акцизът по ал. 6 се прихваща или възстановява по реда на този член въз основа на искане за възстановяване, което се подава не по-късно от 30 дни от датата на съставяне на констативния протокол по ал. 6”;
- ал. 10 – „В случаите по ал. 7 и 8 акцизът се прихваща или възстановява по реда на този член въз основа на искане за възстановяване, което се подава не по-късно от 30 дни от датата на съставяне на протокола по ал. 7 и 8 и при условие че видимите реквизити и защити удостоверяват по безспорен начин автентичността на бандерола;
- ал. 11 – „В случаите по ал. 9 и 10 акцизът се възстановява в 30-дневен срок от датата на издаването от митническите органи на протокол за констатираната автентичност на бандеролите. Протоколът за констатирана автентичност се издава не по-късно от 60 дни от подаване на искането за възстановяване”.

Видно е, че тези текстове препращат към ал. 6 и са регламентирали реда за подаване на искане, и за възстановяване на внесен акциз за „заявените и получени бандероли от лицата по чл. 64, ал.ал. 1, 2 и 3, само в случаите, когато с тях не са облепвани бутилирани напитки или тютюневи изделия”. Отменени са със ЗИД на ЗАДС (ДВ, брой 55/2010 г. в сила от 20.07.2010 г.). Отмяната им разкрива волята на законодателя да преустанови прихващане или възстановяване на акциз за заявени и получени бандероли, които са поставяни върху акцизни стоки - бутилирани напитки или тютюневи изделия”. С текста на § 39 от ПЗР на същия ЗИД обаче, е предвидил преходен период, по време на който такива прихващания или възстановявания да бъдат възможни - § 39 „За предадените до влизането в сила на този закон бандероли по чл. 27, ал. 6, 7 и 8 в компетентното митническо учреждение акцизът се прихваща или се възстановява при условията и по реда на отменените ал. 9, 10 и 11 от същия член. Срокът на действие е ограничен „до влизането в сила на този закон”, т.е. до 20.07.2010 г. Процесните бандероли са предадени от [фирма] на 23.06.2011 г. – почти година след влизане в сила на ЗИД ЗАДС.

Настоящият състав на решаващия съд приема, че с изтичането на срока до 20.07.2010 г. се е погасило правото на дружеството – жалбоподател да се ползва от възможността за прихващане и/или възстановяване на внесен акциз за бандеролите, които са били бракувани. В мотивите на Министерския съвет към проекта на Закона за изменение и допълнение на ЗАДС, с което са отменени цитираните текстове на ал.ал. 9-11 от чл. 27 се сочи буквално: „...Отмяна на срока за реализиране на налични акцизни стоки, облепени с бандерол, закупен по отменената акцизна ставка, при влизане в сила на нови акцизни ставки. Във връзка с това се предлага и отмяна на условията за възстановяване на платен акциз за цигарите, които не са реализирани на пазара в законовоустановения срок. Този процес създава редица административни затруднения за митническата администрация, както и конфликти с представителите на бизнеса. С последните изменения и допълнения на ЗАДС бе отменено задължението за заплащане на акциз при изтичането на 60-дневния срок от получаване на бандеролите за стоки, за които акцизът не е станал дължим на друго основание. Във връзка с това се прие изцяло нов механизъм за заявяване на бандеролите на базата на средномесечното

количество на освободените за потребление акцизни стоки, като по този начин ще се контролира този процес. С оглед на това отпада необходимостта от определяне на срокове за реализация на акцизните стоки, когато има промяна в акцизната ставка или на образца на бандерол”. Установява се в тази връзка, че след изменението на ал. 1 на чл. 25 ЗАДС (ДВ, брой 95/2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) и на ал. 2 (ДВ, брой 55/2010 г., в сила от 20.07.2010 г.) е отпаднало задължението на лицензираните складодържатели да внасят акциз при „унищожаване под контрола на митническите органи на акцизни стоки, включително когато са облепени с бандерол, както и при бракуване и унищожаване на бандероли при условията на [чл. 27, ал. 7 и 8](#)”. След като такова задължение вече не съществува, считано от 20.07.2010 г., съвсем закономерно и логично е лицата по чл. 64 от Закона да не разполагат с правото да претендират възстановяване на акциз, за който не съществува задължение да бъде внасян. Според Съда, извършената промяна на режима, чрез отмяната на ал.ал. 9-11 на чл. 27 ЗАДС не противоречи на съответните разпоредби от Директива 2008/118/ ЕО на Съвета, от 16.12.2008 г., относно общия режим на облагане с акцизи, за отмяна на Директива 92/12/ЕИО, които им кореспондират – чл. 7; чл. 37; чл. 39, пар. 3, пар. 4. Недопустимо е да се приеме, че, макар систематичното място на отменените алинеи да е било в чл. 27 ЗАДС, след като вече не действат, приложение следва да намери общата норма на ал. 1. Законът за акцизите и данъчните складове е въвел и други, специални изисквания и режими за възстановяване на акциз върху определени акцизни стоки (напр. чл. 23, чл. 24а, чл. 26). Действително, само разпоредбата на чл. 27, ал. 1 регламентира възстановяване или прихващане на акциз, който е бил платен недължимо, но ал. 6 въвежда изисквания конкретно по отношение на бандеролите, а ал. 7, по отношение на тези, получили дефекти. Както вече се каза, съдържанието на отменените алинеи 9, 10 и 11 касае единствено и само бандеролите, упоменати в ал. 6 и в ал. 7.

Горните мотиви дават основание на Съда да приеме, че Решение № 37/13.01.2012 г. на директора на Агенция „Митници” и Решение № 9700-0544/08.11.2011 г., издадено от началника на Митница „Столична”, който е компетентен за случая, са постановени след законосъобразно проведено административно производство, в резултат на правилно тълкуване и прилагане и на обсъдените по – горе норми на специалния закон. Решението на ответника и решението на регионалния митнически началник следва да бъдат оставени в сила.

Така очертаният изход на съдебния спор определя заявената от процесуалния представител на ответника претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като основателна. Жалбоподателят, на основание чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК дължи на заплащане на такова възнаграждение на Агенция „Митници”, като Съдът го определя във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в размер на 100 лева.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, ал. 3, чл. 161, ал. 1 ДОПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от [фирма], срещу Решение № 37/13.01.2012 г. на директора на Агенция „Митници”, с което е потвърдено Решение за отказ за възстановяване на акциз, № 9700-0544/08.11.2011 г., издадено от началника на Митница „Столична”.

ОСЪЖДА [фирма] – ЕИК:[ЕИК], със седалище в [населено място], Район „Т.“, ул. Е.”
№7, етаж 3, ап. 5-6 да заплати на
Агенция „Митници” възнаграждение за юрисконсулт, в размер на 100 лв. (сто лева.)
Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния
административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването на страните.

СЪДИЯ:

СЪДИЯ: